

انواع ظروف پلاستیکی یکبار مصرف و کاربرد آنها

به طور کلی، پلاستیک پلیمری است که از سنتز مواد اولیه‌ای به نام مونومر تهیه می‌شوند. در فرایند تهیه پلیمر معمولاً مقداری مونومر باقی می‌ماند. (مونومرها ترکیبی شیمیایی و سمی هستند که جزو مواد نوع A در ایجاد سرطان محسوب می‌گردند و برای سلامت انسان مضر می‌باشند؛ در حالی که پلیمرها خنثی هستند و مشکلی ندارند. ظروف یکبار مصرف پلی استایرنی از مونومر استایرن که ترکیبی آروماتیک است تشکیل شده اند.

ظروف یکبارمصرف براساس علائم اختصاری حک شده در کف آنها جهت مصارف مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرند،

۱- **ظروف پلی اتیلنی (PE) و پروپیلنی (pp)**. این ظروف سفید رنگ می باشند و عمدتاً برای بسته بندی و نگهداری روغن، سرکه و محصولات لبنی مورد استفاده قرار گرفته و مصرف آنها برای نگهداری مواد غذایی گرم و مرطوب نیز بلا مانع است.

۲- **ظروف پلی استایرنی فوم دار (EPS) و ظروف پلی استایرنی سفید رنگ (HIPS)**. استفاده از این ظروف برای مواد غذایی گرم و مرطوب مشکلی ایجاد نمی کند، ولی برای نگهداری مواد غذایی داغ نامناسب است.

۳- **ظروف پلی استایرنی شفاف (GPPS)** ظروف مذکورتنها برای نوشیدنیهای سرد قابل قبول بوده و برای مواد غذایی داغ مانند چای و قهوه به هیچ وجه مناسب نمی باشند. ظروف پلی استایرنی در سه نوع **شفاف شکننده**، **نرم و نیمه شفاف** و همچنین **فومی** عرضه می شوند.

بطری‌های آب آشامیدنی نیز از پرمصرف ترین انواع ظروف پلاستیکی بوده و جنس آنها معمولاً از **PVC** است که مشکلی برای سلامت انسان به وجود نمی‌آورد. اما اگر آب بیش از ۶ ماه در این ظروف نگهداری گردد ممکن است سبب بروز برخی مشکلات گردد. البته در صورت فراهم بودن شرایط نگهداری و در صورتیکه بطری های آب در جای خشک و خنک و دور از تابش مستقیم نور خورشید قرار گیرند، آب درون آنها تا یکسال قابلیت مصرف دارد. آنچه مسلم است خانواده‌ها نباید از این ظروف برای نگهداری طولانی مدت آب در یخچال و فریزر و یا نگهداری مواد ترش مانند آب لیمو، آبغوره و سرکه در مدت زمان طولانی استفاده نمایند.

از آنجا که بعلت عوارض بهداشتی و زیست محیطی، استفاده از ظروف پلاستیکی در برخی از کشورها محدود شده است و **ظروف یک بار مصرف گیاهی** تهیه شده از نشاسته ذرت و سیب زمینی جایگزین آنها شده است. این ظروف در تماس با مایعات و غذاهای داغ واکنش‌های شیمیایی نشان نمی‌دهند و در برابر حرارت مقاوم هستند. از طرف دیگر این ظروف خطرات زیست محیطی کمتری دارند و به دلیل طبیعی بودن، پس از پنج تا شش ماه تجزیه شده و به خاک باز می‌گردند.